

Wõta ja loe!

№ 9. — VII. aastafäif.

Jeesus² wastas ja ütles temale: Lõeste, tõeste, mina ütlen sulle, kui keegi ei sünni ülevalt, ei wõi tema mitte Jumala riipi näha.

Seeft nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes tema sisse usub, ei pea hukka saama, waid et igawene elu temal peab olema.

Õine kõlaline.

Pilt kujutab üht õiget jutujamist lõunamaise fäherikka õõtaewa all. Seal istub keegi mees nagu raskeisse mõõteisse süwenenu-na pingutades kõrwa teise seletu- sile, mis näiwad falle olewat ras- ked aruajaada.

See oli juuda rahwa õpetaja Nikodemus, kes ühel õõjel tuli Jeesuse juure. Mis küll ajas jeda uufuteadlast selle põlatud Naatjarefi Jeesuse juure ja peale- gi õõfunnil? Need olid elu kõige fähfsamad küsimused, mis olid selle mehe hinges üles ärganud ja mil-

lele ta ei leidnud rahuldawat wastust kujagilffi.

Mis pean ma tegema, et ma õõndjaks jaan? See küsimus oli terawalt haaranud jeda meest. Tema, kes õõpetas teisi, oli ise alles pimeduses, aga süda tühi ja näljane. Aga ta tegi häs- fi, et tuli oma igasjewa ja mu- reliku jüdamega Jeesuse juure. Kes weel paremini wõiks was- tafa meile kui Jumala Poeg. Ja ta andiski wastuse, mis maksew kõikide aegade jaoks ja kõitidele inimestele. „Ustaw on see sõna

ja kõigi mastumõtmise väärt!“ ütleb selle kohta pärastpoole Paulus, kes oli seda elu uuendawat jõudu iislikult läbi elanud ja kes selles kindlas teadmises mõiduriftalt läts vastu märtrijurmale.

„Jeesus esitas ejsiks Mikodemusele ühe saladuse õndsaksjaamijets ja see oli u u s j ü n d. „Kes ülewalt ei sünni, ei wõi Sumala riiki näha saada, ütleb ta. See näitab, et inimese wana loomus on määratud huffumisele — ta ei wõi pärida Sumala riiki. Inimene ei waja uusi õpetusi waid u u t j ü d a n t j a e l u. Ja seda wõib üksnes Jeesus anda. Kuid see on seoses lepitusega, lunastamisega. Ainult lunastus loob selleks võimaluse. Paff peab saama kõrvaldatud meie elust. Mis pean ma tegema, et andeks saada patud ja wabaks saada neist? Wastus sellele on rist. Kolgata rist jutustab meile lepitusest mis on meie eest tehtud.

„Nõnda kui Mooses on ussi kõrwes ülendanud, nõnda peab inimese Poeg ülendatama, et ükski, kes Tema sisse usub, ei pea huffuma, waid et femal peab olema igawene elu.“

Seft nõnda on Sumal maailma armastanud, et Tema oma ainu-sündinud Poja on annud, et ükski, kes tema sisse usub, ei pea huf-

ta saama, waid et igawene elu femal peab olema.“

Sumal maksis ije pankrotis olema inimjoo eest lunastushinna ja see oli Sumala Poja elu. Weri, mis risi pakult alla woolas patudega määratud maale, see weri üksnes wõib maksta patu wõlga ja puhastada mustemagi jüdame lumest walgemaks. „Jeesuse Kristuse weri teeb puhtaks meid kõigist pattudest.“ 1. Joh. 1:7.

Wastu wõttes usus Jeesuse omab patune päästmise ja Sumala lapse õiguse. Milline suur arm: patusest Sumala riigi pärijaks! Seda kõike on walmistanud armastus, taewaste armastus.

Kas oled sinagi mures oma hinge pärast? Kas oled ta õndsaksjaamise küsimuse, kui kõige tähsjama elu küsimuse effe seisma jäänud? Siin on sullegi awatud uks ja tee. Jeesus on fulnud ta sind päästma ja wõib su patudest määritud elu uuendada. Ta ootab waid, et tuleksid ta juure nagu Mikodemus. Äägi falle palwes. Waata usus üles ristile — seal on su lepitushind. Seal maksite sinu patu wõlad, et ja wõiksid jaada wabaks. Usus wõta Jeesus wastu oma õnnistegijaks ja ja omad Sumala lapse õiguse. Argu ükski asi sind takistagu selles. Siin on su õnnistus.

Loe Joh. ew. 3. peatükki.

P. S.

See oli just mulle!

Tartu ülikooli haiglasje tuli rawimisele usklik mees, mindöör K. põlewikiw taewandusest. Elawa Isjanda funnistajana ta sealgi püüdis kaastannatajaille rääkida aulijest Päästjast, kes lähineb kur-

badele ja päästab patuseid. Enamus haigeist kuulajsid seda kõsijelt, kuna haigus oli neid küpsjeks teinud ewangeeliumile, kuid keegi postiametnik ei suutnud seda ära seedida ja hakkas ägedalt wastu:

„Pidage juu, ärge rääkige niisugust wananaiste lori Sumalast! Ma ei või seda kuulda, waid pean oma kõrwad finni panema!“

Teised haiged aga asetujid minööri poolele ja ütlesid sellele mehele: „Kui Teie ei taha kuulata ega ustuda, ärge siis uskuge. Pange kõrwad finni, kes käib teid siis kuulata.“

Ühel päewal tuli keegi kuulataja wend minööri waatama. K. Jaades profesjorilt loa teistele haigeile Sumala Sõna kuulutada, tulus haiged kofku ja külaline kuulufas neile. Lahkudes jätkis ta portsjoni trakttaate haigeile jagamiseks.

Sgauts sai trakttaadi. Mõõdudes selle jumalawastase mehe woodist nägi ta meest juletud silmil lamama. Waikjelt pani ta siis trakttaadi mehe rinnale. Selle lehekese kirjuts oli „Titanic'u“ hukkumine

kirjeldusega inimeste meelemuutujest surmale silmi waadates.

Ülesärganult leidis mees trakttaadi tekilt, wõttis ja luges selle waikjelt läbi. Ja imelik, see trakttaat sünnifas pöörde jumalawastase mehe südames.

„See oli juft mulle!“ ütles ta pärast seda. Usus wõttis ta Isjanda wastu oma südamesse ja hakkas elawalt teistelegi kuulutama, mis õnnistegija ta juures teinud. Selle jumalatu mehe pööramine mõjus wäga teistelegi haigeile, kui elaw tõendus Sumala olemasoluft, kes murrab wastajemadki ja teeb Sauluseft Pauluse.

Üks lihtne trakttaat oli siin jumalikufks abinõuks. Olgu see julgustujeks neile, kes neid püüawad usus ja armastufes lewitada. S.

Ärakadunud poeg.

40 aasta eest ilmus ühes inglise lehes teade, et Mersey jõest Liverpooi lähedalt on leitud fundmata noormehe laip. Sifut tõendawaid dokumente laiba juures polnud. Ainult westitastus oli sedelike järgmiste lausefega: „Ärge uurige mu nime. Soomine on mind niikaugele wiinud. Müüd on

kõik ofjas.“ Õnnetu isiku kindlastefegemiseks awaldati laiba kirjeldus ning selle juureft leitud kiri. Sa siis?

Üle kolmesajalt isalt Jaabusid järelepärimiskirjad. Kõik nad otisifid oma ärakadunud poegi!

„Külwaja“.

*

Pane südamele need kolm asja: ajaliku elu lühidus ning ebakindlus, hinge ähwardaw juur hädahoft ja see, et neid, kes püüawad põgeneda selle hädahohtu eest ja õndsaks tahawad saada, on wähe. Pj. 39:7.8; 38:13.

Mõtle ka neid tulewaid asju

mis on kindlad tõsiasjad: surm kohus, kõik ju elu tegewuse lõpp ning hukunute piin. Rog. 12:13; Luuk. 16:24.

Ära ka unusta kunagi neid kolme asja: silma, mis näeb kõiki, kõrwa, mis kuulab kõik ja raamatuf, kuhu märgitakse kõik Siir. 23:28; Pj. 94:9; Alm. 20:12.

Laulud.

1.

Viisil: Ma kummardan sind, armu vägi. P. 445.

Oh laulge Jeesu armastusest, Kes risi surma kannatand, Ja meie hinged ehsitusest, Ja põrgu piinast lunastand; See eest sull' tänu, kiitust foome, Truu Jeesus, ja sind kummardame .

Oh Jeda ime armuleeki, Mis Jumal kannab siidames! Ei Jeda kustuta' wõi keegi, Ei ükski wägi ilma Jees, See eest sull' tänu kiitust foome, Truu Jeesus, ja sind kummardame.

2.

Viisil: Ligemal', Jumal sull'.

Noorus, sind hüüfakse, Aeg üürife, Päästa sind püüfakse, Aeg üürife; Su kuldne kewade Päeb mööda kiiresti, Ei tule tagasi, Aeg üürife.

Pea närtsib eluõis, Aeg üürife, Oh tuhju Jaad ja siis? Aeg üürife; Maailma rõõm ja lust Toob palju wiletsust, Ja wiimaks hukatust, Aeg üürife.

Surm tuleb ootmata, Aeg üürife Wiib noori ära ka, Aeg üürife! Oh nõua hoolega, et õndsaks Jaaksid ja, Kui pead Jurema, Aeg üürife.

3.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Oh kui kahju, et nii hilja Isjandal' end andsin ma, Müüb mul pole mistit wilja Taewa aita koguda.

K o o r : Kas ma pean siis fihja käega Jeesu ette astuma? Pole ainust hinge wiia Ainust wihtu lõigata.

Jeesus on mind ära päästnud, Ei surm enam hirmufa, Aga fihja käega minna See wõib mind küll kurwasta.

Tuleks möödaläinud aastad Mulle kord weel tagasi, Rõõmsalt fööd siis tahaks teha, Roguks Päästjal' hingesi.

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni hääks ja kaastöid saata toimetajale aadressi 5-7, Tallinn. Tel. 446-22. Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ trükk 1938.

